

Chemische castratie niet langer taboe in Vlaanderen

De Standaard* - 14 Aug. 2017
Pagina 1

* De Standaard/West-Vlaanderen, De Standaard/Oost-Vlaanderen, De Standaard/Antwerpen, De Standaard/Vlaams-Brabant/Brussel, De Standaard/Limburg

In Vlaanderen krijgt een dertigtal zedendelinquenten een hormonale behandeling. In Wallonië en Brussel samen slechts vier.

Van onze redactrice Sarah Vankersschaever

Brussel In het Universitair Forensisch Centrum (UFC) in Antwerpen volgen op dit moment zo'n dertig zedendelinquenten een behandeling die hen chemisch castraeert. In 2009, het jaar waarin het Riziv akkoord ging met de terugbetaling van deze hormonale therapie, kozen in België in totaal zeven mannen voor chemische castratie. Recentere bruikbare cijfers heeft het Riziv niet.

'We zien in Vlaanderen dat strafrechters bij het bepalen van de voorwaarden voor invrijheidstelling almaar vaker chemische castratie vermelden', zegt professor en UFC-directeur Kris Goethals. 'Als suggestie weliswaar, want het kan niet verplicht worden opgelegd.'

Opvallend, want in Franstalig België is veel minder animo voor het hormonaal behandelen van zedendelinquenten. 'Slechts weinig Waalse en Brusselse artsen zijn voorstander', zegt Julien Lagneaux, directeur van L'Unité de Psychopathologie Légale (UPPL) in Doornik. De UPPL is de Waalse tegenhanger van het UFC. 'Ik kan me ook moeilijk voorstellen dat de Waalse en Brusselse strafrechters die suggestie doen. Vlaanderen en Wallonië verschillen hierin duidelijk van visie.'

Vrijwillig

In 2015, de recentste cijfers waarover Lagneaux beschikt, waren er op 1.280 Waalse en Brusselse patiënten slechts vier chemische castraties. 'Twee behandelingen liepen al, twee werden nieuw opgestart. Dat doen wij voor alle duidelijkheid niet zelf. Indien een delinquent aangeeft dat hij de behandeling wil, verwijzen wij hem door naar een psychiater buiten de UPPL die daar ervaring mee heeft.'

Het verschil in filosofie zit voor Lagneaux in het antwoord hierop: 'Wat is het meest heilzaam en doeltreffend? Geen seksuele handelingen kunnen stellen, maar wel nog afwijkende ideeën of fantasieën hebben? Of toch nog een gezonde seksuele relatie met een geschikte partner kunnen onderhouden?'

Professor Kris Goethals (UAntwerpen): 'Ik ben van mening dat we door het niet toepassen van chemische castratie mensen langer vasthouden dan nodig in gevangenissen of psychiatrie. Hierdoor worden de mensen die ervoor in aanmerking komen tekortgedaan of onderbehandeld. En dat vind ik zorgelijk.'

Minister van Justitie Koen Geens (CD&V) benadrukt dat 'een medische behandeling verplichten niet kan wegens een mogelijke aantasting van de fysieke integriteit. Psychiaters, therapeuten en ander experts in de gezondheidszorg geven daarnaast te kennen dat een opgelegde behandeling zonder medewerking zeer weinig resultaat oplevert.'

Parlementslid Carina Van Cauter (Open VLD), lid van de commissies Justitie en Seksueel Misbruik, betreurt het dat er niet meer onderzoek naar wordt gedaan. 'Indien er meer budget naar wetenschappelijk onderzoek zou gaan, zouden we meer zicht hebben op de resultaten van zo'n behandeling. Zeker met het oog op een mogelijke re-integratie en het inschatten van de veiligheidsrisico's is dat waardevol.' Wetenschappelijk onderzoek is echter moeilijk omdat daarvoor een grote groep patiënten nodig is die voor langere tijd van nabij gevolgd kan worden.

Blz. 8-9 berichtgeving.

Sarah Vankersschaever

Copyright © 2017 Corelio. Alle rechten voorbehouden